

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Synopsis Annalium Societatis Jesu In Lusitania

Francus, Antonius

Augustæ-Vindelicorum, M. DCC XXVI.

Annus 1597. Soc. 58.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72313)

quos interemit lues, edebant. Non pauci, dum piscantur in flumine, à crocodibis, quibus abundat, devorati sunt. Gemini Sobæ, sive Reguli, bello victi, capti, & quoddà à Lusitanis defecissent, capitis damnati sunt; sacris tamen lymphis ante mortem ablui voluerunt.

Annus 1597. Soc. 58.

I.

Decem & septem Evangelicæ cultores vineæ ad Indiam solverunt, undecim Lusitani, cæteri ex Italia, omnium Moderatore P. Emmanuele Viega. In Societatem cooptrati sunt: Michaël Carvalius Bracharensis, illustris Christi Martyr in Japonia; Antonius Soarius, natus Vianæ Interamnenfis Provinciæ, obiit Malacæ cum Pro-Rege Martino Alphonso Castrio; quod animadverto, ut intelligatur, illum ejusdem nominis, qui patriâ Borbenfis, Martyrium passus in Ceilamo, apud Indos Societatem inivisse: nec enim duo ejusdem nominis recensentur in Catalogo migrantium ad Indiam.

Ad Indiam profecti, & Societatem ingressi.

2. Conimbricæ Aprili mense celebrata Provinciæ comitia. Romani iturus Procurator eligitur Ruyfius Martinius Rector Portuensis, in Italia vitâ defunctus. In eo Conventu postulatum est à Patre nostro: daret titulum Fundatoris Domus Professæ cum suffragiis solitis Regi Joanni hujus nominis tertio, eum abundè donasset illi domicilio, ut hunc honorem & preces mereatur. Annuit Roma, & tanto Regi, ac Societatis nostræ parenti honorificum hunc titulum cum suffragiis attribuit. Cur vivus non admiserit Fundatoris nomen, suo loco dictum.

Provincialis Conventus.

Datur titulus Fundatoris Domus Prof. Joanni Regi.

3. Provincia Domo tironum separatâ crevit Ulyssipone, Fundatoribus Fernando Tellio Menesio, & ejus conjugè Maria Noronia de primaria regni nobilitate. Fernandus summa cum potestate gubernaverat Indiam & Algarbia, supremumque Concilium Senatorum causarum Ulyssipone. Donârunt annum redditum regalium æreorum quingenta millia, partim ex pecunia ad censum data, partim in reditu Villæ montis Oliveti, in qua domus tironum est fundata.

Initium Novitiatûs Ulyssiponensis.

4. Interim placuit initium huic institutioni fieri in villa Campilidi, quæ vix quartâ parte leucæ ab urbe distat. Illam Domus Professæ jussu P. Claudii tironibus vendiderat. Eò venire jussi Eborâ & Conimbricâ tirones aliquot. Primus ipfis Rector datus est Ven. P. Antonius Mascarenis. Dedicatio facta mensè Decembri die Expectationis partûs. Domus consecrata Assumptioni Virginis. Sacris operabatur P. Christophorus Gouvea Portuensis, qui cœperat hoc anno Provinciam moderari, simul tironibus impertit epulum Eucharisticum. Adfuit Dominus Fundator, & graviores de nostris. Accumbentibus mensæ cibos ministrârunt Joannes Madureira Domus Professæ Præpositus, Ludovicus Alvarus Collegii Rector, & socius Provincialis. Sexennio victitârunt in ea villa tirones; dein reditus impensi condendo ædificio.

5. Alexander Brigantinus, qui Conimbricæ in nostris scholis absolverat curriculum Philosophicum, concessione avunculi sui Philippi Regis, intra Collegii nostri parietes examen pro prima laurea sustinuit. Gradus artium Magistri privatim illi collatus est in Cœnobio S. Crucis ab Academiæ Cancellario. Thefes & examina cætera ex Regis dispensatione non subit, literarium tamen de more pendit tributum.

Alexander Brigantinus donatur gradu Magistri.

6. Illustratur Conimbricensis Academia magisterio sapientissimi P. Francisci Suarii Granatenfis. Etenim Rex litteris datis 11. Aprilis moderandam illi commendavit primariam Theologiæ cathedram. Advenit Conimbricam, ubi tunc erat noster Provincialis, qui potestate ex Societatis privilegiis concessâ eum donavit gradu Doctoris Theologi. Octavâ die Maji inuit possessionem cathedræ, cœpitque dictare quæstiones de Pœnitentia.

Venit in Lusitaniam P. Suarius Granatenfis.

7. Suborto postea dubio, num Doctoris gradus ita collatus sufficeret; affirmabant pro Universitatibus Pontificiis, non pro Regiis, ut erat Conimbricensis.

Lib. 3. tit. 68. §. 7.

centis, in cuius legibus una est, tales non reputari Doctores, sed in ea facultate Baccalaureos, alia adhuc subituros, ut gradu Doctores insigniantur. Hujusmodi dubiis tollendis P. Suarius Eboram proficiscitur cum Provinciae Praefide, qui adesse voluit, ut facilius, si forent, vincerentur difficultates. In legibus illius Academiae idem est obex circa tales Doctores per privilegia creatos, si de Societate non sint.

Lib. 4. c. 4.
§. 2. & 4.

8. Ne tamen peristeret scrupulus Conimbricensis Academiae, visum est thesum actu magno praevio, donari lauream. Sustinuit eo praefide theses P. Gonsalus Luisius, ibidem anno sequenti docturus Philosophiam. P. Christophorus Gilius tantam vi contorsit argumenta, ut Suarius in ipso cognoverit praestantissimum ingenium, & Magistrum, dixeritque: nescire, cur se ex alia natione vocaverint ad moderandam cathedram Conimbricentem, cum tantus vir, quantum erat Gilius, Lusitaniam incoleret.

P. Suarius Eborae fit Doctor.

9. Die quarta Junii in templo nostro, Patrono Alphonso Mello Canonico & Inquisitore, subinde Lamecensi Episcopo, donatus gradu consuetis caeremoniis a P. Fernando Rebello Academiae Cancellario, viro doctissimo, ut illius testantur opera Theologica typis vulgata. Quinta Junii expedita testificatio Academica de collato gradu, membranae inscripta conservatur in tabulario Conimbricensi. Subscripsere P. Petrus Novasius Rector, olim in eadem Academia primarius Theologiae Professor, Fernandus Rebellus Cancellarius, Blasius Viegas Professor scripturae, Stephanus Coutus, Christophorus Gilius, & Petrus Luisius, sacrae Theologiae Professores.

Classis Anglicae obfidet incassum Insulam Michaëlem,

10. Angli formidanda classe in altum provecti ad capiendas naves Hispanas ex America redeuntes, ad Tertias insulas processere, vastatis insulis Falyalis, & Pico, applicant omnem classem insulae Michaëleni. Anchorae iactae in conspectu urbis Pontaelgadae. Regebat insulam Gonsalus Valaeus Coutinius vir prudentissimus, ac fortissimus. Angram jam notam habuit clavis magnitudinem. Igitur, ne imparatum hostis adoriretur, contrahit totius insulae militem in Pontaelgadam; omnem munit stationem, in quam poterant hostici milites exponi; verbo Ductoris optimi partes explet.

11. Decima quarta Octobris Clavis in anchoris ad vigesimam diem mensis ejusdem commoratur. Saepe hostis tentavit excensionem, saepe repulsus est. Tandem re infecta sustulit anchoras, atque excessit. Quinque sacerdotes nostri his diebus fuere in diversis castrorum stationibus, audiverunt pernitentes milites, operati sunt ad aram, piis cohortationibus animarunt, ut pro fide, aris, & focus patriam tuerentur. Noluit a latere suo Rectorem discedere Coutinius. Vix dici potest, quantum in nos creverit Insulanorum amor, per spectamuram, quam ipsi consulebamus.

12. Post hostis discessum opitulantur Patres superstitibus ex nave Indica a S. Francisco dicta, de qua supra, cum redisset ex Brasilia, sed morbo & fame miserè cruciata. Haud minori cura subvenerunt oppido Villa francae, quod desertum jussu Coutinii hostis occupavit, ac diripuit. Ad sublevandos milites, cum victus annonam pariter laborassent, elemosynae a nostris conquisitae sunt.

Annus 1598. Soc. 59.

Mors P. Ignacii Martini,

I.
Anni hujus primordia funestavit obitus admirandi herois Ignacii Martini, de quo haec tenes toties gloriosa facta est mentio. Mundo editur Gouvez in Conimbricensi dioecesi. Ingenium illi praclarissimum. Laureatus gradu Doctoris Eborae. Cum emereret doctus ad sacri suggesti conciones, huic muneri applicabatur. Initio studium titillavit auram popularis, plausitque sibi, quod gratissimus accideret auditoribus. Leo Henricus illius Eborae Rector gnarus, quam salubre foret Ignatio in rupe solida, non in arena mobili